

Warszawa, 17 września 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

B 26 d 4/22

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25189.

Kl. 66 b, 9/15.

Rudolf Joksch
(Wiedeń, Austria).

Maszyna do krajania szynki, kielbas i tym podobnych wędlin.

Zgłoszono 17 lutego 1936 r.

Udzielono 7 lipca 1937 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy maszyny do krajania szynki, kielbas i tym podobnych wędlin, w której nóż naprowadzany jest ręcznie wzdłuż szyn przewodniczych na przeznaczoną do pokrojenia wędlinę i odkrawa płyty wyznaczonej grubości. Cel ten osiąga się w maszynie według wynalazku za pomocą oporka, umieszczonego przed płaszczyzną cięcia, o którą nóż opiera się po wykonaniu cięcia swoją powierzchnią boczną ograniczając przez to ręczny podsuw krajanej wędliny.

Po wykonaniu podsuwu wędliny pozostaje w tym położeniu, podczas gdy nóż cofa się celem wykonania nowego cięcia do płaszczyzny, wyznaczonej przez szyny przewodnicze.

Maszyna według wynalazku jest przedstawiona na rysunku jako przykład wyko-

niania, przy czym fig. 1 wyobraża jej widok z przodu, a fig. 2 — widok boczny.

Do umieszczonej na nóżkach 2 płyty podstawowej 1 są przyśrubowane wsporniki 3 i 4, z których jeden (albo obydwa) zaopatrzony jest w oporki 5 i 6. Wsporniki 3 i 4 podtrzymują szyny przewodnicze 8, 9, 10, 11, 12 i 13; pomiędzy parami szyn 8 i 9, 10 i 11, 12 i 13 tworzą się szczeliny przewodnicze 14 dla noża 15. W celu zmniejszenia uginania się noża 15 przy nastawianiu go i przy krajaniu, zastosowano z jednej strony maszyny trzy lub większą ilość szyn przewodniczych 8, 9, 10, 11. Pochylenie szyn przewodniczych 8, 9, 10, 11, 12, 13, osadzonych obrotowo na osi 7 i sztywno połączonych ze sobą za pomocą poprzeczki 16, ograniczone jest za pomocą oporków 5 i 6. Szyny przewodnicze 8, 9, 10, 11, 12,

13 przyciskają się do oporka 5 np. własnym ciężarem, a po dokonaniu cięcia pochyła się je za pomocą noża 15 od oporka 5 do oporka 6; po odsunięciu położonej na desce 17 wędliny 18 do noża 15 cofa się je ponownie za pomocą tegoż noża 15 do położenia pierwotnego przy oporku 5. Nóż 15 pochyła się wraz z szynami kierowniczymi 8, 9, 10, 11, 12, 13 w położenie 15a; jest on oznaczony na rysunku liniami kreskowanymi i kropkowanymi. Budowę maszyny według wynalazku można uprościć, jednak mniej korzystnie, przez sztywne połączenie szyn prowadniczych 8, 10 lub 8, 10 i 12 z płytą podstawową 1, przy czym nóż po dokonaniu cięcia wyjmuje się z pomiędzy prowadniczych szyn i przenosi osobno lub też wraz z wędliną 18 do oporka 6, celem ograniczenia podsuwu tejże wędliny pod nowe cięcie; wędlina po przesunięciu pozostaje w swym położeniu, podczas gdy nóż 15 zostaje ponownie przeniesiony w nowe położenie cięcia w płaszczyźnie, ustalonej przez szyny prowadnicze 8, 10. Przez zmianę wielkości odstępów między płaszczyzną cięcia, wyznaczoną przez szczeliny szyn prowadniczych 8, 10 lub 8, 10 i 12, a oporkiem 6, utworzonym przez śrubę nastawczą 19, zmienia się grubość krajanych płatów. Celem zapobieżenia uginaniu się noża 15 przy przyciskaniu do niego wędliny 18 umieszczona jest poza powierzchnią cięcia 22 podpórka 20 dla noża, co zapewnia równomierną grubość odkrawanych płatów. Dobrze jest zaopatrzyć koniec deski do krajania 17 od spodniej strony w wykrój 21, w którym można umieścić częściowo łopatkę lub papier, służący do zapakowania pokrojonej wędliny, w takim bowiem razie odkrojone płaty wędliny nie będą padały na brzeg łopatki lub papieru, skąd dopiero trzebaby je z pewną niewygodą przekładać za pomocą widelca lub noża na środek papieru.

Maszyna według opisanego przykładu wykonania działa w sposób następujący.

Zaczynając krajanie, jak również po

wykonaniu każdego cięcia, przyciska się ręką wędlinę 18 do bocznej powierzchni noża 15 i przesuwa ją wraz z nożem i szynami prowadniczymi 8, 9, 10, 11, 12, 13 aż do oporka w postaci śruby 19, po czym wprowadza się szyny kierownicze 8, 9, 10, 11, 12, 13 za pomocą noża 15 z powrotem w ich położenie pierwotne przy oporku 5, a nóż 15 — w nowe położenie, przygotowane do krajania wędliny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maszyna do krajania szynki, kiełbas i tym podobnych wędlin, w której nóż prowadzony jest ręcznie wzdłuż szyn prowadniczych, krając podsunietą pod niego ręcznie wędlinę, znamienna tym, że posiada oporek (6) umieszczony przed płaszczyzną cięcia, o który opiera się swą powierzchnią boczną po wykonaniu cięcia nóż (15) ograniczając przez to ręczny podsuw krajanej wędliny (18).

2. Maszyna według zastrz. 1, znamienna tym, że szyny (8 — 13) osadzone są obrotowo parami, stanowiącymi obustronne prowadnice noża (15), i dają się odchyłać ze swego położenia spoczynkowego w kierunku podsuwu wędliny (18) aż do oporka (6).

3. Maszyna według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że oporek (6) jest wykonany w postaci śruby (19), pokręcanej we wsporniku (3), celem nastawiania żądanej grubości odkrawanych płatów.

4. Maszyna według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że pomiędzy szynami prowadniczymi poniżej płaszczyzny cięcia posiada podpórę (20) dla noża, zapobiegającą uginaniu się noża (15) przy przyciskaniu do niego wędliny (18), celem możności równomiernego podsuwu i skrawania płatów jednakowej grubości.

Rudolf Joksch.

Zastępca: Inż. W. Tymowski,
rzecznik patentowy.

FIG.1.

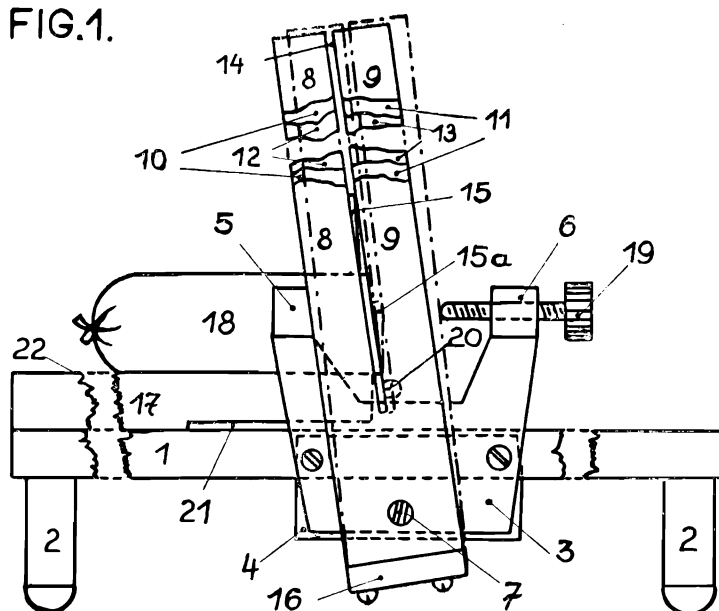

FIG. 2.

